

Před osudovými volbami, které nic nezmění

 radiouniversum.cz/ivan-hoffman-pred-osudovymi-volbami-ktere-nic-nezmeni

Ivan Hoffman

Text 13.5.2024 6 min Přehrát

#Politika

Nevzpomínám si na žádné volby, před kterými by se netvrdilo, že budou ty nejdůležitější. Že se v nich rozhodne o budoucnosti na dlouho dopředu. Že představují poslední šanci, jak zabránit katastrofě. Že je nejvyšší čas na změnu, neboť je za pět minut dvanáct. Nevzpomínám si ale ani na žádné nejdůležitější volby, po kterých by se něco zásadního změnilo.

Volby bývají provázeny nerealistickým, naivním očekáváním, a to nejen v zemích, které mají titěrný vliv na globální politiku, kterou jsou vlečeny. Aby nám to nepřišlo líto, mizivý efekt na setrvačnost politických procesů mají i volby amerického prezidenta, prý nejmočnějšího muže planety. Volby jsou ze všeho nejvíce politický cirkus, představení, při kterém jsou diváci coby komparzisté vtaženi do děje. Hlasováním stvrzují loajalitu k režimu.

I nadcházející volby do Evropského parlamentu jsou vnímány jako nejdůležitější. Přicházejí v době, kdy je Evropa v bídné kondici – a Evropský parlament na tom nese lví podíl. V toxické atmosféře tohoto politického orgánu se rodí nápady, jako je absurdní boj s uhlíkovou stopou, islamizace kontinentu formou masové imigrace, konfrontace s Ruskem formou sankcí, které ve svých důsledcích ruinují evropský průmysl. Evropský parlament je ovšem i advokátem globalistů, čili nepřítelem národních států, je arbitrem agresivních menšin a má progresivní slabost pro deviace všeho druhu. K tomu trpí deficitem demokracie, má nulovou schopnost sebereflexe a totalitní nutkání cenzurovat oponentní názory.

Evropský parlament je centrum lobbistů, kterým občané členských zemí unie vždy jednou za pět let zvolí europoslance. Tito zastupitelé, Česká republika jich volí 21, jsou pak v Bruselu či ve Štrasburku za hosty, zatímco úředníci a lobbisté jsou v Evropském parlamentu doma. Představa, že obměna poslanců, a případná změna v rozložení sil mezi politickými frakcemi, může změnit fungování Evropské unie, nepočítá s bruselskou byrokracií, tedy s loutkovodiči, kteří mistrně manipulují s poslaneckým materiálem, který dostanou k dispozici.

Vzhledem k tristní zkušenosti s Evropským parlamentem a Evropskou komisí se legitimně diskutuje, zda je EU reformovatelná, respektive zda se může vrátit k původnímu zadání, kdy byla mírovým projektem a platformou pro ekonomickou kooperaci autonomních národních států. Stále častěji je slyšet názor, že Evropská unie je projekt, který se zvrhl, a nejjednodušší by bylo ji zrušit. To ovšem není úkol, který lze svěřit europoslancům. Podmínkou rozpuštění tohoto globalistického byrokratického monstra je, že národní státy do Evropského parlamentu žádné své zástupce nepošlou.

Než se tak ale stane, budou voliči vystaveni politickým kampaním, ve kterých je marketéři budou obelhávat, že lze v Evropském parlamentu hájit národní zájmy. To je samozřejmě nesmysl, neboť v Evropském parlamentu nesoupeří národní frakce, nýbrž frakce ideologické. To před časem hezky ilustrovaly uklízečky, když z pultíků poslanců odstraňovaly a vyhazovaly do koše vlaječky, kterými se někteří poslanci drze hlásili ke své vlasti.

To, že Evropská unie nemá dobrou prognózu a ani budoucnost, samozřejmě neznamená, že budoucnost nemá Evropa. Ta zde byla před unií a bude i po ní. Pokusem omylem se zjistilo, že větší šanci přežít má Evropa jako předunijní hašteřící se pytel blech, než jako progresivní žalář národů, trpících pod bičem globálního otrokáře. Tato zkušenost nás ještě přijde draho, protože globalizace je synonymem války, do které péčí politických maňásků směřujeme.

V nadcházejících, jako vždy osudových, eurovolbách, které nic nezmění, není naštěstí třeba volit, co je menší zlo. U kandidátů, kteří se chystají kolaborovat s globalisty na budování integrované, zregulované, zcenzurované, čili snadno ovladatelné unie je lhostejné, zda tak míní činit zprava, ze středu či zleva. Volbou slušné budoucnosti je hlas pro euroskeptiky, kteří nepromarní žádnou příležitost, jak hodit vidle do projektu liberální totality, a kteří budou průběžně žalovat, jaká další zvěrstva se na nás v Bruselu připravují. Mít v Bruselu své špiony je dobrý plán.

Všechny příspěvky s Ivan Hoffman

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.